

Có nhiều chuyện xảy ra trong đời sống một cách tự nhiên; chúng họ nên đi ngủ và đi... thôi. Các chuyện đó có vẻ là tự nhiên sẽ không còn gì là tự nhiên nữa nếu chúng ta bắt buộc phải quan tâm đến nó. Họ nên thôi, với những bài viết của các thầy tốt tình không có gì hấp dẫn, thú vị để đọc phải không; nhưng để “tự nhiên” cho đến một mức độ mà các xóm, thành phố, các nước có hôi mùi... nước đái thì với những “nội dung mùi” này phải là một phần trách nhiệm của từng công dân, của người lãnh đạo, của người viết, hoặc chính sách của nhà nước - một với những to tát của quốc gia chứ không phải chỉ riêng gì chuyện bắt buộc các quốc gia, từng thành phố, từng thành phố... chuyện không nên phát kinh tế... chuyện không nên tham nhũng...!!

Tên thu hoạch số, dân số còn ít và con người còn sống rải rác thì “thời điểm” không bao giờ là với những. Thế có ra, vào thời kỳ này, vì phải nghĩ đến những gì ai trí còn nhớ thì hiểu được, thì thời điểm là một cái thú vị thú vị thu hút và không nên kém của nhân loại. Còn gì thích thú cho bằng với những buổi tâm sự giữa ánh nắng ban ngày với nghe chim hót và tiếng gió thổi rì rào chung quanh. Có lẽ thời nay chỉ có “ngồi uống cá dứa” là có thể tạm so sánh được thôi! Nhưng mà hôm nay, thứ 21, con người sống chen chúc nhau trong các thành phố đông người, thiên nhiên không thể nào bao dung rộng rãi với con người như lúc xưa. Với những đống rác, tiếng ồn, góc phố, góc phố... phải cần xét lại. Ngoài lý do đó bên, người người của nhiều bên như thế... nó với, một mặt, tẻ lên danh của dân tộc khi du khách người nào nhìn thấy... nó cũng với là dấu hiệu gián tiếp báo hiệu (du khách) “đúng nên trở lại đây nữa!” Buồn chết!

Trước hết nói với người đái bậy. Đã có người tranh luận là “À ! Nếu một quá mà không có nhà vệ sinh công cộng nào thì làm sao bây giờ ?” Nhưng phải thành thực công nhận là trong số người hay đái bậy, đời xưa là đàn ông! Tại sao vậy ? Có phải là các bà nín giữ hay không ? Các “chuyên gia” với đái đàng không đúng ý nghĩa vậy. Họ nói là các bà không “cần thôi”, “lười biếng” và “vô trách nhiệm” như các ông (?) Các bà không hay uống rượu (bia), cà phê, trà... đời nào như ông thầy làm cho bằng quang đời trần bình mau hơn. Ngoài ra, vì lý việc thời nay các thầy trong người ra ngoài, các bà thường phải cần có nhiều thời giờ hơn, phải cần phải kín đáo hơn. Họ không thể đúng theo hô gọi thiên thanh bắt như thể “hit and run” như đàn ông cho nên họ phải cần thời gian hơn. Các bà chỉ đi chợ, shopping... nhưng ngại mà họ biết có nhà vệ sinh công cộng có thể dùng được... trong khi các ông lại ít quan tâm đến các yếu tố lợi ích mà rất cần thiết này. Vậy để giúp các bác trai nên bắt buộc chút ít thời giờ như họ nhớ để họ cái “bí quyết thời gian” này của các bác gái nhé !

Bây giờ nói rằng họ nên vai trò “dân trí” và “văn minh” của dân tộc (dĩ nhiên là trong với đái bậy!) Có rất nhiều người, trong đó có cả nguyên thủ của các quốc gia như Nam Dương, Đài Loan, Đại Hàn... đã từng tuyên bố nhiều lần đời khác là:

“N u mu n xét trình đ v n minh c a m t dân t c xem nó đ n m c đ nào thì ch vi c nhìn vào nhà v sinh công c ng c a h là đ !”

(The public toilet is to reflect the civilization index of each country. It also reveals the country’s civilization level and quality of life).

Ng n ng Nh t b n có câu:

“Nhà v sinh (bu ng t m) là m t ph n c a đ i s ng. Ch nhìn vào bu ng t m c a m t gia đình là bi t rõ gia đình đó nh nào: h có s ng ng n p không? có chăm sóc nhà c a con cái c a h thích đáng không?”

N u có i nói nào đ n gi n và d hi u h n v v n đ v n minh c a dân t c thì xin các bác làm n mách dùm cho cháu bi t v i? Ng i Nh t quan ni m đúng theo cái nghĩa “t gia tr qu c” c a dân Á châu ch u nh h ng Kh ng M nh. Đúng v y! Nhà mà gi ng nh đ ng rác thì đái đ ng có gì mà ph i ng c nhiên?

Vì v n đ c t gi m ngân sách, gi m chi phí cho ti n nghi công c ng, nhi u thành ph hoa l n i ti ng tr c kia nh Paris, New York..., nay r t nhi u du khách đã ph i l n ti ng than v n “mùi n c ti u” (New York’s subway systems và các đ ng h m - alleys...) và “phân chó.” (Paris ngoài v n đ thi u nhà v sinh công c ng còn b 200 ngàn con chó t do s n xu t 160 t n phân m i ngày trên đ ng đi mà thành ph không đ nhân l c, ph ng ti n đ d n d p!).

D u có che m t b t mũi, cũng ph i công nh n r ng có s n ph ng ti n và kh n ng xây d ng lên các nhà v sinh công c ng đã là m t chuy n đ i s r i; ph i gi g n b o trì chúng cho s ch s m c đ ch p nh n đ c đòi h i ngân sách to l n và s ý th c, s tham gia, s giáo d c, s thành tâm h p tác gi a chính ph và qu n chúng... Kích th c c a v n đ này ch nghĩ đ n thôi cũng có th bí đái r i... nói chi đ n chuy n thi hành...

Bây gi nói v đ t n c Vi t Nam đ c l p t do h nh phúc c a mình. Nhà cháu xin nói rõ đây không ph i là v n đ v ch áo cho ng i xem l ng, hay bôi x u dân t c mà là b o nh v i nhau b ng ti ng Vi t đàng hoàng ! Đã có nhi u bác quá khích h p t p (n u ch a nói là vô phép) v ng t c m t cách vô tr t t là “Vi t Nam v i 4000 v n hi n đầu ch ng th y mà ch th y 4000 năm đái đ ng !” Nhà cháu xin nh các bác nóng tính này m t tí ! Nhìn qua các ch ng trình đã và đang th c hi n trong th i bu i “đ i m i,” chúng ta th y các khách s n 5 sao, dinh th “hòanh

trắng” của các tay nhà giàu mới (mặc dù lòng cần biết mới tháng của nhiều người chỉ của xã này không quá 200 đô la ?), từng ng đài hùng vĩ (kể cả công trình xây “lăng tằm” cho người chết 21 !) mới lên như nấm... những lời thơ y thiêu bóng các xây dựng khiêm nhường, như bé nhỏ của những thi sĩ hồn nhiên. Đó là: “nhà xí công cộng.” Các từng ng từng ng quang cảnh từng ng từng là trong việc thi hành đường lối “đổi mới,” Việt Nam đã xây dựng rất nhiều ngôi nhà (không vì sinh!) to lớn những không hiểu đâu óc của giới lãnh đạo “đánh hòng” thế nào mà quên không cho vào “bàn của” một cái !!! Thi sĩ là chuyên “văng tùm lum!” Việt Nam đã có cách mạng (nghĩa là thay đổi tất cả những cái cũ) vô số n vinh quang “thành công” rồi; nay lại muốn thay đổi toàn diện (“đổi mới”) thì chỉ có cách “đổi thành cũ” mới đúng chứ ! Chỉ với nghĩa! “Nói xuôi cũng được, nói ngược cũng hay!” “Nói đi cũng phải, nói lại cũng được nghe !”

Tôi các thành phố lớn, sẽ biết “Cơm Đái,” nếu các bác rảnh rỗi chỉ khó để ra cho có con số chính xác, còn thơ y nhiều hơn các báo, biên soạn ca ngợi sẽ lãnh đạo sáng suốt của Bác và Đảng. Các báo lại này nhiều đến mức để làm cho du khách người ai quí cái hiểu lầm như trong từng ng hợp có thể đã xảy ra cái ra nước mắt như sau:

Một du khách tây phương hỏi anh hướng dẫn viên du lịch (tour guide) là Việt Nam :

- “Tôi đã đến Việt Nam nhiều lần. Việt Nam có hai vịnh (“bay”) rất nổi tiếng mà tôi đã đi thăm. Đó là: “Ha Long Bay” và “Cam Ranh Bay.” Những còn một vịnh tôi thơ y quí ng cáo rất nhiều, trên từng ng, cây đổi thơ bên đường, trong hồ. Mà nó nằm ở đâu vậy? Anh có thể đến chúng tôi đi thăm được không?”

Anh hướng dẫn viên với hỏi:

- “Xin ông cho biết tên của cái vịnh đó là gì?”

Ông khách chỉ lên báo từng ng bên đường rồi bộp bộp đánh v:

- “CAM DAI BAY !”

Chỉ để cho qua nỗi dung của các báo “cơm đái” đã để hiểu sự phong phú của tiếng Việt mình đến mức nào. Các báo “cơm đái” có nhiều lời dài ngoằn với từng ng khác nhau: từ lịch sử năm nay sẽ thông cảm như “Xin đường đái này đây;” cho đến các lời cảm khô khan “Cơm Đái.” “Cơm không được đái;” cho đến lời đe dọa những có kèm theo các biện pháp chặt tài (từng ng từng ng) như “Cơm tuy rất đổi không được đái. Vì phạm sẽ bị phạt nặng.” Dường hàng chỉ hăm dọa “phạt nặng” này lại ghi rõ tên các cơ sở có đầy đủ thơ m quy định như “Công an Phường...” Lời hăm dọa chỉ tài đôi khi còn được cho thêm “nên từng ng” với hình vẽ một con dao mà phẫn của bển được sơn màu đỏ, có các giọt sơn đỏ (xem như) còn một như xuống giở ng như dao vĩa mới được “làm việc” xong! Thơ c từ rất phũ phàng các bác . Tất cả các báo “cơm đái” đều hoàn toàn vô dụng bởi vì không hề thơ y có bóng dáng công an cảnh sát nào gần đó để các làm các bác mua đái bày phố sẽ. Công an còn đang bận “làm việc” gì đó mà hề xem là quan trọng hơn

chuyên đá bậy. Phái này làm là Viêt Nam công an có tha tha i gi “bớt m” dân mà i không có tha i gi “bớt chim” của dân cho bớt cái tít đá bậy!? Đây là cha k chính ngay công an cũng thng ra đá đây m i ch t ch !!! Óai oăm ch là các ai bng “c” này hình nh có nh hng ng c i (“reverse effect!”). Nó g n nh có s c lôi cu n và nh c nh m i ng i r ng đây “đái đ c không c” (các bác th đ c ng c t ng ch m t c a câu “c m không đ c đá” t ph i qua trái xem sao?!)

Quang c nh “đái đ ng” m i th t là m t b n bi hài k ch dài vô t n không bao gi h màn. L n v thm i Sài Gòn g n đây, nhà cháu ch ng ki n c nh m t thanh niên ăn m c khá b nh bao, áo b trong qu n h n hoi, c m tay đào đi dung dng d trn hè ph r t mùi. Bng nhiên anh ta quay qua nói v i cô b câu gì đó (nhà cháu đoán non đoán già là “Anh m c... quá! Ch chút xíu đ anh...”). Th là anh ta đ cô đào đ ng tu n ra b n l đ ng; anh ta quay bu c vào b c t ng g n đó r i x bình t nhiên nh con “kiki” c a nhà cháu lúc nó bu n tình đi vòng vòng “marking territory” ch i chung quanh xóm v y. Sau khi đóng nút qu n xong xuôi, anh chàng ta đi tr ra c m tay đào (yuck!) và dung dng dung d ti p nh không có chuy n gì x y ra! Hãi th t! Sao có th nh v y đ c! Ph i có ng i nào chung quanh đó nói lên m t ti ng ch ! Hay ít nh t cô đào th m ng c a anh ta dù không ti n nói cái gì nh ng cũng nên t m th i không cho c m tay ch ! Trong m t d p khác đ c b n bè ch ra Bình Tri u (ng ai ô Sài Gòn) đ ăn nh u, nhà cháu th y có m t ông vào tu i s n s n có v b v c a m t đ i gia (?) m c “vết tông” lái xe ô tô r t “x n,” đ t ng t đ ng xe l i b n l đ ng, m t tay v ch qu n đá vào t ng t nh b con sáo s u; trong khi tay kia v n đang c m đ i n th ai đi đ ng và mi ng thì v n đang bi b ra ch th (qua đ i n th ai) c nh đang “làm vi c” v n phòng riêng!!! Viêt Nam vào th i k “đ i m i” có khác! Cũng còn may là các thành ph Viêt Nam không có mùi phân chó; b i vì chó không đ cung c p cho các ti m nh u. Dân nh u nhìn th y chó còn s ng đi ngang qua m t là đã th y ch y n c mi ng r i. L y đâu ra chó sút chu ng đi rong đá bậy, “marking territories?” N u có đi n a thì đây là ai chó chán s ng; ch t b hàng xóm lén đ p đ u b t cóc n u r u m n “chui” ngay t c thì! Thi t tình, vào th i bu i “đ i m i,” “kính t th tr ng,” “đ nh h ng xã h i ch nghĩa” ch th y có cán b và đ ng viên CS là s ng phê ph n. Còn l i, đ n chó cũng ph i h i h p khó s ng, nói chi đ n th ng dân kh rách áo ôm!

Dân s Viêt Nam càng lúc càng tăng nhanh, v n đ đá bậy m i ngày s càng tr m tr ng h n. Xin các bác các thím có th m quy n, có quy n cao ch c r ng Viêt Nam hãy ra l nh cho t m gi m bớt các ch ng trình hoa m tuy n l a “ca sĩ,” “hoa h u...,” “k ni m chi n th ng...” gi m xây c t (hay đ p b b t đi!) các t ng đài k ni m vô tích s hao t n công quỹ và b t đ u quan tâm h n đ n các v n đ th c t sát v i đ i s ng hàng ngày c a dân ngu khu đen nh đá đ ng, x rác, c ng rãnh, giao thông “ùn t c...” N u không b t đ u t bậy gi thì đ i đ n lúc nào? Không l các bác lãnh đ o đ i d p đ bán cái cho Viêt ki u yêu n c hay con cháu c a các bác h c t t nghi p xong t các đ i h c M , Úc, Pháp...

Tóm l i, “nhà xí công c ng” th c s là cái thu c đ đo s tr ng thành c a m t dân t c. Dân

chúng không c&n các t&ng đài hùng vĩ mà c&n các nhà v& sinh công c&ng s&ch s&ch&ng riêng cho ng&i bình th&ng mà c& tr& em, ng&i già và ng&i tàn t&t cũng có th& x& d&ng đ&c. & đó nhân viên c&a nhà v& sinh đ&c dùng không ph&i là đ&ng&i tr&c c&a th&u ti&n; mà lo đ&n đ&p cho s&ch s& bên trong. Hay là nhà cháu m&o mu&i đ&ng& là nhà n&c ta nên xúc ti&n ngay m&t ch&ng trình xây c&t hàng l&at các nhà xí công c&ng mi&n phí trong n&c đ&ng th&i ng&i dân nào đ&n s& d&ng (thay vì ph&i đi đ& đ&ng) còn đ&c phát m&t món quà nh& t&ng tr&ng - ch&ng h&n nh& đ&c t&ng mi&n phí m&t & bánh mì th&t sau m&i l&n thăm vi&ng! N&u đ&t n&c đ&t đ&c cái “ch& tiêu” đó thì thiên đ&ng ch&c cũng ch& đ&n th& thôi!